

DINÀMICA DE TREBALL ALS CONSELLS

Tal i com us expliquem a la carta de presentació, l'objectiu de la dinàmica és reflexionar al voltant d'alguns retalls de la realitat que ens envolta. Per això, us fem arribar una col·lecció de problemes socials amb tres situacions concretes, i tres preguntes que heu de contestar de cadascuna de les situacions plantejades.

Preguntes a resoldre:

- 1. Què en penseu i per quina opció/ns us decanteu?***
- 2. Quins elements de cada àmbit a debatre us genera menys consens?***
- 3. Quines qüestions creieu que l'escoltisme ha d'abordar de forma prioritària?***

Col·lecció de tres problemes socials per a la reflexió:

Un problema social per reflexionar sobre la diversitat de gènere avui

La igualtat de gènere és un objectiu social majoritàriament compartit. Amb la seva consecució, es pretén acabar amb segles de desigualtat entre homes i dones en tots els àmbits, i assolir quotes de benestar social per tothom amb independència de quina sigui la seva adscripció de rol de gènere. Des d'un punt de vista formal, s'ha avançat molt: la igualtat de gènere està recollida en les principals lleis (declaració universal dels drets humans, constitució espanyola, estatut d'autonomia de Catalunya), s'han fet desenvolupaments importants amb la llei d'igualtat de gènere de 2004, el nombre de dones incorporades als estudis o al treball, així com amb les responsabilitats polítiques o econòmiques, és més alt que mai.

Tanmateix, la realitat actual continua donant indicis que cal seguir treballant molt. Anualment, els estudis sobre el mercat de treball segueixen constatant que una dona cobra de mitjana un 20% menys de salari que un home per una mateixa feina i mateixa responsabilitat. Continua havent-hi professions molt masculinitzades (automoció) i feminitzades (perruqueria). En l'educació, sorgeix amb força un moviment que reclama l'educació diferenciada de homes i dones durant la maduresa infantil i l'adolescència, perquè alguns estudis realitzats semblen demostrar que educats per separat obtenen millors resultats escolars que si estan junts en la mateixa aula.

Sí, cal seguir treballant molt, però en quina direcció? I realment pensem que cal seguir treballant? Quina és la teva opció?

- a) No cal seguir treballant per la igualtat de gènere. Durant el segle XX va tenir sentit fer-ho, i gràcies a les revolucions feministes i els grans avenços en drets i llibertats, la situació de la dona és millor que mai. Calia prendre mesures extraordinàries per donar una empenta, però ara que les coses ja estan més o menys solucionades, i malgrat algunes excepcions, cal deixar de posar un èmfasi especial i treballar aquest tema com un més.
- b) Sí cal seguir treballant, però en el reconeixement de les diferències, i en la riquesa que aquestes diferències aporta. No és veritat que homes si dones siguem iguals: som iguals en drets, però no som iguals com persones. Per això el segle XXI ha de representar una oportunitat per evolucionar i donar un tractament diferenciat que resolgui les necessitats de cada gènere.
- c) Sí cal seguir treballant, perquè estem lluny de la igualtat real. Aquesta hi és sobre el paper, però no al carrer. Fins i tot a l'escoltisme la majoria de caps de castors/follets són noies, i la majoria d'animadors de TRUC/Clan són nois. Estar junts no significa estar coeducats, i molt menys reconèixer la diversitat de cada gènere, hi ha milers de feminitats i de masculinitats, tantes com persones. Cal seguir fent discriminació positiva.
- d) (...)

Un problema social per reflexionar sobre el model polític que ens convé

Estem vivint un període políticament convuls, en molts sentits. Darrerament, observem com la democràcia actual està resultant cada cop més desacreditada per als ciutadans. Els polítics són vistos com un professionals que viuen amb un bon salari i que fan poc per resoldre els problemes reals de les persones. A més, alguns casos de corrupció, en tots els partits polítics i en tots els nivells (estat, autonomies, ajuntaments) contribueix a alimentar aquesta imatge encara més. Les enquestes posen de manifest que la gran majoria de la societat desconfia dels polítics per resoldre la crisi actual.

Aquesta situació condueix a l'aparició de nous actors i nous formats de participació política. Per un costat, tenim el sorgiment de partits amb un discurs i unes propostes radicals respecte la realitat actual, alguns d'ells són democràtics, uns altres són perillosament feixistes. I per un altre costat, neixen moviments socials, ciutadans, que reivindiquen fer política des del carrer i d'una altra manera. Són els portaveus dels joves sense feina ni futur, dels jubilats amb pensions retallades, dels professionals (metges, mestres) que veuen vulnerats els seus drets laborals i de la qualitat de la seva feina, de les persones que es queden sense llar.

Davant d'aquest panorama, què cal fer? Reinventem la democràcia? Com? O mirem de millorar la democràcia que ja tenim? Qui ho ha de fer tot això? Quina opció és la teva?

- a) Sí, cal reinventar la democràcia. Acabar amb el sistema anquilosat de partits i avançar cap a un model de democràcia directa, on les decisions polítiques es consulten a les persones mitjançant el vot per correu electrònic. Cal recuperar el poder per al poble, que és qui resulta sobirà, i les assemblees de barri o poble, les manifestacions al carrer i les concentracions han de ser els nous mecanismes d'una autèntica democràcia.
- b) Cal fer millores en el sistema democràtic actual, però sense tocar-lo gaire. Estem en un moment molt delicat de crisi econòmica i de tots nivells, i el que ens convé no és inventar el món de nou sinó garantir que el sistema que ja tenim funcioni millor. Com? Exigint transparència i comptes de la seva feina als polítics, sent intolerants amb la corrupció, i dinamitzant espais de participació que ja existeixen però que no es fan servir (consells municipals, consells escolars, associacions de veïns).
- c) El problema real de la democràcia actual és que durant el segle XX l'administració pública ha crescut massa. Costa molts diners, és ineficaç, sempre va per darrere de les innovacions i no serveix per resoldre els problemes reals. Cal simplificar les estructures de govern (de què serveix el senat espanyol? I els consells comarcals?), agilitzar els tràmits, i vetllar perquè els polítics que gestionen l'administració siguin els millors, molt competents en la seva matèria, amb independència de la seva ideologia.
- d) (...)

Un problema social per reflexionar sobre el medi ambient físic

Un dels problemes més grans i més urgents del nostre món és la destrucció del medi ambient físic. L'alerta de la capa d'ozó, l'escalfament global, el desglac dels pols: tot són amenaces reals que posen en joc la supervivència de la diversitat biològica – alguns diuen que la humana també – de les properes generacions. Pocs gosen afirmar que no hi ha un perill real per a la vida en el planeta si seguim amb el mateix model de producció i de consum com tenim ara.

Enfront d'aquesta situació, s'han fet i es continuen fent reunions mundials per arribar a acords que acabin amb aquest perill. A nivell més proper, a casa es prenen mesures importants com fomentar la responsabilitat de les persones amb el reciclatge de materials, i animant a consumir menys energia i reutilitzar productes. Fins i tot hi ha qui proposa que

allò que cal fer és invertir el sentit del desenvolupament econòmic i avançar vers un model de "decreixement" que ens permeti fer la vida més sostenible en el planeta.

Què hem de fer al final, però? Qui s'ha de posar a treballar? És un problema econòmic, o social? O les dues coses? Quina opció tens al respecte?

- a) La proposta del decreixement econòmic és absurda i contrària al benestar de les persones. Si consumim menys, aleshores l'economia entrarà encara més en crisi, i les persones viurem pitjor. A més, un major desenvolupament econòmic permet generar més diners, que es poden invertir en investigar i generar energies més netes i recuperar els paisatges naturals maltractats per la indústria.
- b) És urgent entrar en una espiral de decreixement. Els recursos del planeta són limitats, i si no fem un canvi aviat, acabarem de destruir el poc que queda. Les aigües dels rius són totes contaminades, i la qualitat de l'aire està cada vegada pitjor. Cal actuar de manera urgent, i cal que això ho facin els governs i les empreses, principals responsables de la contaminació. Hem de pressionar des del carrer perquè es canviï el model de producció i de consum.
- c) La clau està a les nostres mans, les de les persones. Hem de reciclar els envasos que utilitzem a casa. Hem de mirar d'anar amb transport públic tant com podem, o amb mitjans de transport saludables (anar a peu, bicicleta). Hem de vigilar molt el consum d'aigua (quan ens banyem, quan rentem roba o plats, quan reguem plantes), de llum i de paper. La millora del planeta depèn de les actituds individuals d'elles persones, i ens hi hem d'esforçar en aquesta direcció, perquè els petits canvis són poderosos.
- d) (...)